

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA.

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DÍJAK:

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok érdekvélményben részesülnek. Reklam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilttéri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Nyilt szó.

Másfél évtizedes multunk nem egészen disztelen magaslatairól intézzük szavunkat erdélyi hazarészünk értelemében és izlésben előkelő közönségéhez. Kérésünk az, hogy munkánkban segíteni, küzdelmünkben támogatni, sikerünket megosztani ezentúl se vonakodjanak.

Azért éltünk, hogy másokért éljünk.

Jelszavunk a szabadság; mert minél több kötelek akadályozza a mozgási képességet, annál erőtlenebb az országa.

Jelszavunk az állami függetlenség; mert minden nemzet csak úgy elégítheti ki élet ösztöneit, ha munkásságában öncélú s ha belső berendezése és külső tevékenysége megfelelő életföltételeinek.

Jelszavunk az emberszeretet; mert a kereszténységnek ez az alapvető ki nyilatkoztatása teszi lehetővé az állami és társadalmi együttműködést a gyenge védelmét az erős ellenében, az ártatlan megoltalmazását a bűnös ellen, az igazság győzedelmét a hatalom ellen.

E jelszavak képezték eddig is a mi tizparancsolatunkat s kötelességtudásunk kőtblájára most is ezeket vessük föl. Utunkat tehát úgy folytatjuk, a hogy elkezdtük félre nem lépve, meg nem tántorítva.

Eddigi tapasztalatunk arról győzt meg, hogy a közpályán az „Ellenzék” házagot pótol. — Mindig úgy éreztük, hogy lapunk az a védgát, melyen a nemzetbomlasztó oláh-áramlat megtorlódik. Hullám-török vagyunk, hogy párazattá morzsoljuk az ártómeget. Örálomáson vagyunk, miként a művezin, hirdelve az alkonyt és lesve a hajnalhasadást.

A munkának tudatában s a szándékának tisztaságában kérjük a közönséget, hogy együtt érezzen velünk és támogasson minket.

BARTHA MIKLÓS, MAGYARY MIHÁLY,
főszerkesztő, felelős szerkesztő
és laptulajdonos.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 16 frt.
Félévre . . . 8 frt.
Negyedévre . . . 4 frt.
Egy hóra . . . 1 frt 50 kr.

Nyilt levél

Kossuth Ferenczhez.

Tisztelt barátom!

Azon igaz tisztelet, melylyel személyed iránt viseltettem mindig, mióta ismerni tanultalak, s az a véletlen összeköttetés, melyet rokonságnak neveznek, s a mely megengedi, hogy talán ösztönben szólhassak hozzád, mint mások; adja kezembe a tollat, hogy egész nyíltsággal, egész őszinteséggel, a nyilvánosság útján kérdezzem meg tőled azt, hogy te, ki egy ideállal szivedben jöttél haza, hogy felgyed a küzdelmet s lobogtasd a zászlót, a melyre Magyarország függetlensége van írva, hogy te, ki atyád nevét örökléd; és e névvel nemcsak dicődséget, s a népnek rájogod, de könnyen változó szeretetét szűltetésednél fogva magadénak mondhatad, hogy te, kivel édes atyád orainál együtt sirt az egész nemzet, mert érezte ép úgy, mint te, hogy a kinek koporsójára a milliók könyve hull, az nemcsak a te, de a milliók atyja is volt; te, ki mindezeket tudod, hozzád szól kérdéssem, vajon egy másik temetésre kívánsz-e velünk jönni, hol a függetlenségi és 48-as pártot, a kormánypárt tapsai és gunyos nevetése között akarja sirba fektetni a dühöngő testvérharcz, a mely elfeledi azt, hogy Magyarország önzetlen népe volt az, a mely nép minden presszió, minden lélekgyárlás, minden elnyomatás és szenvedés dacára, már 102 képviselőt küldött a parlamentbe, hogy az önállóság és függetlenség magasztos eszméjéért küzdve, a magyar név igaz érdekeit képviselje.

Te tudod most, hogy ez a nép kerül-letenkinthet hagyja el a zászlót, a mely alatt 27 éve küzdött kitartással csak azért, mert pártunk tagjai között az egyik azt mondja: én a kötelező, a másik: én a szükségletit, a harmadik: én a fakultatív polgári házasságot tartottam jobbnak; vagy azért, mert akadhat, ki a jelen viszonyok között egyiket sem tartá czélravezetőnek, látva azt, hogy ezt csak egy bukóban lévő s általunk mindig megtámadott rendszer megerősítésére

nem is liberalizmusból, de egy már tönkre ment 67-es pártunk új életre keltése miatt, találták hirtelenül, váratlanul a nemzet színe elé, hirdelve urbi et orbi, hogy reakzionárius, ultramontán, Pálffy Mórész mindenki, ki nem siet a közönséges kormány megmentésére s a ki nem éljenze Tisza Kálmán és Wekerle ur felállított csapdájára előtt, a mely a függetlenségi párt számára készült azért, hogy az ő elveikre való hivatkozással, magát e pártot robbantsák szét. Wekerle o csapda felállításánál maga is megfogta magát s az a sors érte őt, hogy ma neki és az egész pártjának tapsolni kell egy Bánffy Dezsőnek, hogy az elfeledtetést legalább elkerülje. De a csapdába beleszaladt a függetlenségi és 48-as párt nagyrésze és támogatta és éljenze tudom, hogy jóhiszeműleg — azt a pártot, a mely ellen a szó és elkeseredés minden fegyverével küzdött 27 évig. Az eredmény előre látható és feltétlenül bizonyos volt, hogy a kerültek hasonlót fognak cselekedni; a körmendi, bonyhádi felső-óri s legutóbb a galantai csak utánzóztak kiűn és szabadságot vettek magoknak azt cselekedni, a mit idebenn a függetlenségi és 48-as párt egy része cselekedett, belekialtva a hazába a szokásos frázist „Elveink fenntartásáért pártoljuk a kormányt” együtt éljenzenek és szavaznak a 67-es kormánynyal.

És te Kossuth Ferencz, ha nemcsak nézel, de látsz is már e házban: úgy látnod kell előre, hogy ez a taktika a jövő választáson a 102 függetlenségből, ha jó szerencse lesz, 50-et behozhat, de többet nem! az alá a zászló alá, a melyet te kezdedbe vettél.

S ha ez a párt 50-nel jelenik meg az annyit tesz, hogy sok küzdelem után visszavetettik ismét 20 évre, s a függetlenségi eszme halványulni kezd a nemzet szívében Kossuth Lajos fia ezt nem akarhatja s oda kell neki kiáltani a „megállj!” s ha tenni nem tudná vagy, mit senki sem hisz róla, nem akarja, akkor csak nevét viselnie de nem lenne igaz fia Kossuth Lajosnak!

A testvérharcz a pártban indító okát az egyházpolitikában találta. Barátok, kik 16 éven át egyforma erélyvel, lelkesedéssel küzdöttek egy eszme mellett, gyanustra neveztek el egymást reakzionárius ultramontánok egyrésztől, kormánypárti 67-tesnek másrésztől.

Elkeseredett viták egyes személyek között ellenséges hangulatot keltettek, egyes emberek egy más iránti gyűlölete a klubban jeleit kezdé mutatni, a klubélet megszűnt, pártoldgokkal kevésbé foglalkoztak, közbejött választások a szerveztelenség teljes mértékét mutatták, a kormánypárti lapok és körök dicserve zengtek a velők szavazó függetlenségi érdemeit, elismervén, hogy a liberalizmust és ezzel őket csak Eötvös és társai mentették meg.

A helyzet tarthatatlanná lón, vagy válni kellett vagy segíteni a bajon. Mi, kik segíteni szeretettünk volna, elhatároztuk, hogy szervezzük a pártot, intéző-bizottságot választunk, ennek elnökéül Ugront választjuk, ki hatalmas szavával utazza be és rázza fel a kerülteket. Juth Gyula pedig mint elnök itthon intézze a párt ügyeit.

Ez volt a cél! Az eredmény pedig az, hogy azok, kik jobban gyűlöltek a személyeket, mint szerettek a pártot, másnap az összes kormánypárti lapok és körök tapsai között vonultak ki, mint kisebbség, a klubból, hangoztatván, hogy ultramontán reakzionárius tendenciákkal egy körben nem maradhatnak.

És különös, a saját lapod néhány napra irtólunk, hogy mi nem vagyunk a függetlenségi párt? pedig 3 héttel előbb, midőn a te meghívásodra veled utaztam be és együtt öleltük szívünk Szeged, Arad, Makó, Vársárhely stb. stb. romlatlan függetlenségi magyar népet s midőn ez a nép szeretettel téged körülrajongva, a te szavaid után minket is kívánt hallani s a független magyar hazát lelkesedve éltette szavaink után s te magad sokszor dicserdett meg a függetlenség érdekében elmondott beszédeinket, pedig tudtad te és tudtad mindnyáján, hogy az egyházpolitikában néhányunknak más volt felfogásunk, de azért főcélunk, a melytől mi bármely reformért eltérni nem fogunk s a melyért küzdöttünk a multban és küzdünk a jövőben, csak az az eszmény, a melyért Bocskay, Bethlen, Rákóczi, Kossuth Lajos küzdöttek.

De a szakadás megtörtént és emberi gyengeségek, hiúságok, gyűlölet lépett az összetartás és a 67-es kormány elleni küzdelem helyébe és e küzdelemnek mártírija az, kit te Kecskeméti annak deklarálál, ki a haragtól, a legrosszabb tanácsadóktól kórhette csak tanácsát, midőn nálunk egy Kapocsfyt, az egyházpolitikait kezdeményezőjét a vármegyékben, Chernel Gyulát, a Jeszenszkyeket, Kolozsvári Kiss Istvánt, Visontayt, stb. stb. és sok másokat, kik ma az anyapárthoz tartoznak, s kik mind megszavazták az egyház politikai javaslatokat, aláczos ultramontánok nevezi s kik szerinte mind néppártiak s egyedül az a társaság, a melynek ő vezér-tagja, a tiszta és szinany függetlenségi.

De ha álarczban járóknak nevezé el

ezeket kérdezd meg őt a mi nevünkben, hogy ő akkor volt-e álarczban, midőn mint 67-es Deák-párti Veszprémben tartá beszédeit a függetlenségi párt ellen, vagy akkor, midőn mint függetlenségi tartja beszédeit, nem a kormány, de a függetlenségi 48-as párt ellen, akkor, midőn a nép előtt a delegációt a multban földig kívánja lerántani, vagy pedig akkor, midőn most 4 hete a te és az én szemem láttára ő maga szavaz le a Házban a delegációra.

Nem ő a mártír de mártír ama sok, ma már ingadozó kerület, melyet a testvérharcz óta terel, hogy a programot a szerint itéli meg, hogy e program mellett, a fénylő kereszt, a buzogányos csillag, vagy az éber kakas int-e le a tenplom tornyáról. És az elvek helyett tért enged egy vallási küzdelemnek, a melynek szután igazi mártírtja kettősz: maga a nemzet és vele a függetlenségi eszme.

Szolnok és Kecskemét nem a kormány elleni küzdelem hirdetése, nem a 67-es alap gyengítése, de az ellenünk való támadás programja és így közvetve a jelen kormány és a 67-es alap erősítése a nagyszalontai dolog, hol pártod egységének megtekintése végett neked és Lukács Gyulának kellett áldozatot hozni, bizonyítja, hogy a személyes gyűlölet ad soknak tanácsot elvárhatid közt, de te mind a három helyen a békletetés és szeretet szavával viszonzod a népnek atyád iránti rajongásából reád maradt szeretetét s midőn te itt három helyen s lapodban is gyakran fájlalod a szakadást, ugyanekkor mártírold, ki nem a szeretet szavát, de a jövő programját mondja el pártodnak, nemcsak harczot hirdet a függetlenségi és 48-as párt ellen, de iparkodik kiszélesíteni az ellentéteket s elítéli Ugront, Apponyit, Szapárt, egy kalap alá véve Zelenyákkal, csak egyről nem mond ítéletet, a kormányról és pártjáról.

Nehogy az istenért annak baja essék! Elmondja a magunk szakadását elmondja Nyitrád, egy tant vonván le belőle hogy az igaztalan és törvénytelen választás isgen jó és jogos, akkor, ha az Ugronék, Apponyiéék, Szapáryéék és Zelenyákéék ellen lesz végrehajtva, — mert ezek mind ultramontánok álarczban.

És Irányi Dániel is, ki a javaslatában a kötelező szót a polg. házasságnál maga törölte ki, álarczban volt-e akkor? itélje meg mártírold.

És ha ezt Kecskemét nem is akarják elhinni, fő, hogy megértsek a kormányon. De nagy hallgatással mellőztetik a közigazgatás államtisztaságának kérdése, mert nem tudhatja az ember, hogy a kormány nem-e mondja azt, hogy az egyházpolitika igazán sikeresen csak állami közigazgatással érvényesülhet? s akkor? no majd akkor talán a folyosón szavaz ismét egy része a pártnak.

Pártunk nagy része s ezek között én is ama meggyőződésben vagyok, hogy elkerülendő még ma is a személyes gyűlölet harcza a hol nem emberek esnek el és kapnak sebet, de elshetik maga a már tért hódított függetlenségi eszme, természetesen a szolnoki és kecskeméti támadás a békéhez nem járulhat, nagyobbithatja a szakadást, hasznot egyikünknek sem, csak a kormánynak hozhat.

De természetes az is, ha megűtnék, visszaűtünk!! de mielőtt ezt tennénk, a pártválság e 12-ik órájában, Kossuth Ferencz, e nyilt helyen van hozzád néhány kérdéssem.

El vagy-e határozva feltétlenül arra, hogy minden eszközzel, tehetséged, erőd és akaratoddal, egy zászló alá gyűjtád mindazokat e hazában, kik Magyarország állami önállóságáért küzdenek? Tudatában vagy-e annak, hogy népszerűség, mely nevedet veszi nimbuszával körül, megadhatja-e neked az erőt, hogy saját pártodban, hol remélem épp úgy, mint a miénkben, a te személyednek, tehetségednek irigye és gyűlölője nincs, hogy ezzel a tehetséggel és erővel állj pártod élére s vezesd össze a két harczban álló testvért, s ne ismerjünk többet más harczot, mint a 67-es kormánnyal elleneit, a ki pedig tévovázni, arról lássuk meg egyszer tisztán, hogy szívben nem a mi pártunk embere. És én tudom, hogy 102 függetlenségi képviselőből 90 a kibontott zászló alatt fog állani.

És ez legyen pártunk drámájának harmadik felvonása, a hol az intrikusok szerepe már megszűnt, és ha még próbálnának megjelenni intrikáikkal, úgy tartsd csak te kezdedben a lobogót, de add a mi kezünkbe a rudját, hogy leűthessük, a kik, akár személyes gyűlölet, akár egyéni hiúság, akár valási fanatizmusból legyen pro vagy kontra, hibeiben akarják visszavetni vagy tönkre tenni a függetlenség szent eszméjét.

A sors boldogult atyád kezébe adta egy nemzet történetének vezetését. A sors a te kezébe adta talán, hogy megments egy pártot és egy eszmét, a mely a magyar nép szívében gyökeredzik, csak kötelességedet teljesítéd édes atyád emléke és a téged is körül rajongó magyar nép iránt, ha a testvérharczot, az egyéni hiúságot és gyűlöletet, erős kézzel semmisíted meg!

Válasz tehát! Kezdedben lehet a béke és kezdedben lehet a harcz. Az előbbiért áldani fog téged és még emléked is mindenki, a ki igaz hiva hazája függetlenségének, az utóbbiért, a testvérharcz folytatásáért, neked és pártodnak még sok fog jutni abból a dícséretből, mit a 67-es kormány, annak pártja, továbbá a Nemzet, Magyar Ujság, Pesti Hirlap s a többi kormánypárti 67-es újságok mindennap színeit nélkül zengenek!

Én és velem sokan tudják és remélik, hogy te az első választhatod csupán. De itt van idő, midőn az egyházpolitikai harcz lármája, a győztes és legyőzött sok sebesüléssel véget ért, hogy e harczai csatamezőn ne mint a halál, de mint a felemelkedés és a feltámadás anyaga, a függetlenségi régi zászló, mint csoportosulási jelvény, a melynek lobogóján a katolikus fénylő keresztnek, a református csillagnak, s a zsidó talmudnak egyforma imája kéri a magyarok Istenét, hogy adja meg hazájá önállóságát.

Neked, ki munkás kézzel iparvállalat, társaságok és bankok dolgait végzed ma, s kinek munkája a vállalatnak, a részvénytársaságok az anyagi hasznát hozza, ezek dícsérete neked nem lehet elég!

De állítsd helyre e párt békéjét, szüntesd meg erős szó és akaratú a testvérek harczát és az egész nemzet áldani fog, mert látja, hogy Kossuth Lajos fia — lélekben és szívben is: Kossuth fia!

Öszinte szó az, mit úkeid itt megírni a nyilvánosság előtt jónak láttam, lehet, hogy felfogásod és nézeteid sok tévedést fognak találni benne; de igazabban, őszintebben és érdektelenebbül, egyedül egy szent célt tartva szem előtt, senki sem fogja ezt neked úgy megmondani, mint elvtársad, tisztelőd és rokonod:

MESZLÉNY LAJOS,
képviselő.

Nyilt válasz Meszlény Lajosnak.

Kedves barátom!

Nyilt levelet intéztél hozzám és kérde, hogy nem fájt-e nekem, ki egy ideállal szívenben jöttem haza, hogy a függetlenségi és 48-as párt kettészakadt?

Válaszom az, hogy igenis, fájt!

Fájt a tény, fájt, hogy léteztek okok, melyek e tényt akkor a leghiggadtabbak előtt is elkerülhetlennek tűntették fel.

Kérde, hogy bele tudok-e nyugodni abba a gondolatba, hogy huszonhét éves küzdelem után a testvérharcz tönkre tegye pártunkat, melyet a nemzet akarata fokozatosan 7-ről 102-re emelt?

Válaszom az, hogy nem tudok belenyugodni és — — — nem fogok.

De az élet iskolájában megtanultam azt, hogy ha sikert akarunk aratni még a legszentebb ügyben is, meg kell tudnunk választani az időt és az alkalmat a cselekvésre.

Emlékeztetlek arra, hogy mily napok vettek véget egy emberéletre terjedő hontalanságomnak.

Emlékszem élelken e napokra és megjegyzem, hogy mély értelme van annak, hogy miért jöttem haza a függetlenségi zászló alá állni éppen akkor, midőn e zászlót kicsikarta a halál annak az előttem örökre szent aggastyánnak kezéből.

A magyar nép egy halhatatlan eszmét, a haza függetlenségének eszméjét, egy halandó személyben testesítette meg.

A történelem fejlődése akarta ezt így és e tény áldásos volt, mert azon eszmék, melyek megtestesülve élnek a népek között, legmélyebben és legáltalánosabban vésődnek bele az egymást követő nemzedékek szívébe.

Szükséges volt megkísérteni azt, hogy az eszme megtestesülésén ne diadalmaskodhassék a halál.

Eljöttem tehát gyarlóságom dacára megtenni e kötelességszerű kísérletet és a nép ösztöne azonnal a legnagyobb rajongással áthelyezte csekélységemre legendaszerű érzelmét.

Te erre hivatkozol (és másra nem hivatkozhatol), midőn azt írod, hogy Kossuth Lajos fia nem akarhatja, hogy a testvérharcz tönkretegye a függetlenségi pártot; te erre hivatkozol, midőn kötelességemmé teszed, hogy oda kiáltam a pártszétoszlás elé, hogy „megállj.”

A nép ragaszkodása vigaszt hozott gyászoló szívembe, mert azt hittem, hogy a népszerűségben erő rejlik.

Ezt az erőt örömmel gyűjtöttem egyrészt, hogy majd felhasználjam a függetlenségi elvek diadalrajuttatásáért, midőn megnyiland előttem a tér, másrészt, hogy meríts belőle elég befolyást pártunkra, azért, hogy enyhítem azokat az ellentéteket, me-

lyek kifejtettek a tulságosan hosszú ideig tartott ellentétes állásfoglalások folytán oly kérdésben, a melyben az emberi szenvedély könnyen magával ragadja az emberi megfontolást.

Hogy mennyire csalódtam ez utóbbi okszerűnek látszó következtetésemben, azt mutatták az események.

Most te erre az erőre hivatkozol és hazafiságod arra készíted, hogy engemet egy hazafias dologra sarkalj.

A magyar nép szeretetének ereje megvan egész nagyságában a magyar népben; és nem hiszem, hogy ebben az erőben csalatkozni fogok, midőn a legtisztább, a legönzetlenebb hazafiságtól vezetve, csekély személyemet mentől inkább félretolva s egyedül a magasztos eszmét tartva szem előtt, lesz alkalmam a magyar nép lelkesedésére és szeretetére hivatkozni, hogy mentse meg szavazatával a függetlenségi és 48-as pártot és szavazzon oly pártra, mely egységes lesz.

De hogy a nép érzelmeiből mennyire vannak le következtetéseket képviselőtársaink, erre nézve nem képezhetek magamnak határozott véleményt, mert eddig fájdalmasan csalódtam, csak azt tudom, hogy számításaimban nagyon óvatosságnak és nagyon pesszimistának kell lennem.

Meggyőződéseim szerint a pártnak testvérharca óriásilag árt az eszmének, az elvnek s a pártnak; meg fogom tehát ragadni az első alkalmat, hogy e szerencsétlenségnek véget vessék, ha bírom.

De a párt egységének helyreállása csak akkor lehetséges, ha az eszmék egysége meg lesz és ha a létező és létező ellentéteket nem hozzuk fel egymás ellen minduntalan.

Ez ok miatt beszédeimben, irataimban, soha nem találkoztál mással, mint békítő, méltányos hangal

És ez ok miatt sajnálom, hogy midőn téged hazafiságod arra készített, hogy hozzám a pártegységért nyilt levelet intézz, nem emlékeztl meg arról, hogy a vitás kérdéseket élénk felmutatása s az ellentétek elsorolása nem a legrövidebb ut a béküléshez.

Ez nem magamra értem, mert én nem fogok soha kivetkőzni azokból a fogalmakból, melyeket Angliában ültettem lelkembe, én az ellenérveket türelemmel tudom végighallgatni, tudom meghallgatni nyugodtan a vádakait is, és a vádak nem indulatot, de gondolkozást, és önvizsgálatot keltennek bennem, kinek kötelessége magam iránt a legszigorubb bíró lenni.

De ez érzelem távolról sem általános hazánkban és nehéz dolog veszekedve és személyeskedve békülni akarni.

Azért nem is vitatkozom veled és nem követlek némely élelki kifakadásaidban.

Nem mondom, ökleimet összeszorítva és fogaimat vicsorgatva, stentori hangon, hogy „legyünk higgadtak”, mint a hogy ezt tréfából ráfogják egy rendkívüli nagy tehet-séggel bíró tisztelt képviselőtársunkra.

Nem követem tehát válaszkömben leveledet; bocsásd meg e mulasztást, mely nem az irántad köteles figyelemhiányból ered, de onnan, hogy azt akarom, a miért te leveledet megírtad, békíteni, felejtetni, egyesíteni akarok akkor, a midőn erre alkal-mam lesz.

Októberben az egyházpolitikai törvények életbelépnek; letűnik a szőnyegről az a kérdés, mely pártunkat szétrobbantotta; következik talán olyan kérdés, melyben a part feltétlenül egyetért, de ha nem is, el-tűnik legalább a vizsály mindennapi oka; — és akkor kötelessége lesz a párt-hivek-nek elfeledni mindent és csak arra gondolni hogy az önuralom s a személyes szenvedé-lyek leküzdése oly áldozatok, a melyeket a hazáért s a függetlenség szent elveért meg kell, hogy hozzon minden ember.

A pártegységnek létre kell jönnie az elvek alapján; lehetetlennek kell tenni azt a jövőre nézve, hogy a pártban új zászló dülhasson és ily merveket ölthessen.

A pártegység létre fog jönni, vagy képviselőtársaink akaratából, vagy a választók akaratából, mert a szent zászlót, melyet egy sirról emeltünk fel egy és fél év előtt megtépetni soha, soha nem engedhetjük.

Szerető rokodod.

Kossuth Ferencz.

Tizenhárom magyar huszár.

Budapest, jun. 27.

Általános megnyugvást okozott az egész országban, hogy nem bizonyult igaznak a Gazetta Narodova ama rémhíre, hogy Przemyslnben tizenhárom magyar huszárt agyonlőttek, mert Diószegi őrmestert összekaszabolták. A katonai hatóságok ugyan nem nyilatkoztak máig sem hivatalosan az esetről, de hogy a hívgézeről szó sincs, azt a hírlapok által közölt czáfolatokon kívül kétségtelenül teszi Krieghammer hadügyminiszter nyilatkozata.

Tegnap, a delegációk tárgyalása előtt ugyanis, mint Bécsből írják, gróf Apponyi Lajos odament Krieghammer hadügyminiszterhez és privátim tudakozódott tőle a huszárok kivégzése dolgában. A hadügyminiszter nemcsak azt jelentette ki gróf Apponyi előtt, hogy a tizenhárom huszárt agyonlövéséről szóló hírek teljesen légből kapottak, hanem biztosította, arról is, hogy igazságos ítéletre számíthatnak.

A delegációban csakhamar elterjedt a közös hadügyminiszter megnyugtató nyilatkozata s így alapos a remény, hogy a sajnálatos esemény minden részlete megvilágítatik s azok a boldogtalan, agyonkínzott huszárok, végső elkeseredésükben elkövetett tetteikért, habár szigorú, de igazságos, sőt méltányos elbánásban részesülnek.

A Pesti Napló írja mai esti lapjában, hogy Przemyslnbe kiküldött tudósítója ma délbent jelentkezett Galgóczy tábornagynál, hogy tőle az ügyre vonatkozólag felvilágosítást kérjen. A tábornagy kiűzött, hogy jöjjön el félóra múlva a hadtestparancsnokság épületébe. A tudósító itt megjelenévé egy vezérkari ezredes bevezette a szobába, hol még két vezérkari tiszt várt rá, a kik kétfélől szorosan mellé álltak, úgy hogy a szó szoros értelmében körül volt fogva. Galgóczy tábornagyról haragos hangon szólította meg az újságíró, hogy mit kíván és ismételtlen igazolásra szólította fel. Mikor ez meg történt, Galgóczy kezébe vett egy könyvet s ünnepesen hangon felolvasta belőle a szolgálati szabályzatnak egy szakaszát, mely a hadsereg egy belső ügyeiről szól, a melyeket a nyilvánosságnak átadni tilos. Azután becsapta a könyvet s a tudósítóhoz fordulva így szólt:

— Én esküt tettem rá, hogy megtartom a szolgálati szabályzatot s esküt tesz erre minden tiszt s kőzkatoná.

Most odafordult az ezredeshez, kinek a szavakkal adott át egy felbontott levelet:

— Itt van a Gazetta Narodova-nak levele, melyben szemtelen és tapintatlan módon kérdésközlök a huszárok felől. Tegye ezt a levelet ad akta és hagyja válasz nélkül.

Majd ismét a P. N. tudósítója felé fordulva így szólt:

— Mondja meg a főszerkesztőjének, Vészi József urnak — és ezt itt tanuk előtt jelentem ki — hogy tapintatlanság az ő részéről beleavatkozni a hadsereg belső ügyeibe. Őnek pedig tanácsom, hogy ne foglalkozzék tovább ezzel a dologgal mert minden eszközzel meg van hozzá, hogy ebben megakadályozzam. Ajánlom magamat.

Ez az előre elkészített jelenet oly gyorsan folyt le, hogy a tudósítónak ideje sem volt a feleletre, a mi Galgóczy igazgatottsága miatt hiába is lett volna. Megkísérelte ugyan közbeszólni:

— Már bocsanatot kérek . . .

De Galgóczi hirtelen visszavágott:

— Semmi bocsanatnak nincs helye.

A Pesti Napló főszerkesztője, Vészi József, eltáviratolt hosszabb kommentárral kísér, melyben Galgóczy tábornagyról eljárását neveltségnek, nyilatkozatát pedig sületlenségnek mondja.

Uj magyar mágánások.

Budapest, június 30.

A király négy örökös főrendiházi tagot nevezett ki. Ezek: Bohus Zsigmond élet-hosszúlag kinevezett főrendiházi tag, Solymossy László országgyűlési képviselő, Vigyázó Sándor és Zeyk József nagybirtokosok.

Ez a peer-sub nagy meglepetést okoz a politikai világban s különös érdekességet ad az a körülmény neki, hogy éppen ezeknek az uraknak akarta két év előtt a Werkerle-kormány megszerezni az örökös főrendiházi tagságot, de a király akkor megtagadta a kinevezést.

A kinevezések evel még nincsenek befejezve s a négy örökös főrend csak egyezése a kinevezéseknek.

A most kinevezett főrendek közül Bohus, Solymossy és Zeyk ezzel a magyar bároságot kaptak, Vigyázó pedig a grófságot és utódaik a census alapján jogosultak a főrendiházi tagságra; Bohus Zsigmond számára adományozott bárói méltóságot és főrendiházi tagságot testvéröccseire: Lászlóra és Istvánra és ezek törvényes utódaira is kiterjesztette a király. A legérdekesebb Bohus Zsigmond kinevezése, a ki eddig is a főrendiházi tagja volt, de az élethosszúlag kinevezettek közt foglalt helyet és hogy most örökös főrend lett, helye a kinevezettek közt megterjedett; helyébe új főrend lehet kinevezni. Ez 1867 óta a szó való értelmében az első peer-sub s egyáltalán az első eset, hogy ilyen rangemelés félre nem érhető politikai czélzattal történik.

Az új mágánásokról félhivatalos forrásból a következő életrajzi adatokat közlik:

Vigyázó Sándor, a ki grófi rangra emeltetett, neje, Podmaniczky Zsuzsánna báróné révén előkelő családokkal van rokoni összeköttetésben. Negyven ezer holdat megközelítő földbirtokánál fogva a legvagyonosabb mágánások egyike lesz. Legutóbb több jólékony lapitványt tett.

Bohus Zsigmond 1825. november 6-án született M.-Világoson. Családja Mária Terézia idejében kapott nemességet. Anyja, Szógyény Antónia révén előkelő családi összeköttetései vannak. Tanulmányait a bécsi Terézianumban végezte, a jogot Budapesten hallgatta, öt cikluson át a szent-annai kerületet képviselte az országgyűlésen. Az 1887-iki választás alkalmával kerületében megválasztották a közgyűlés tagjává. A főrendiházi tagja a közgazdasági és közlekedési bizottságnak. Elnöke az arad-körösvölgyi és arad-csanádi vasutársaságnak.

Solymossy László 1833-ban született Sopronban, a hol nagybirtokos. A szó teljes értelmében self made man. — Szorgalommal, szakértelemmel és becsületességgel szereztet roppant vagyonát. Somogy, Vas, Sopron, Komárom, Arad és Kültölmögében ötvenezer hold földje van. Régi nemesi család sarja. Sokat költött kulturális czélokra. Birtokain iskolákat tart fenn s a tanítókat ő maga daltja. 1892-ben szabadalvú programmal megválasztották a világiosi kerületben. A képviselőház közg. bizottságának tagja. Két nagykoru fia van.

Id. Zeyk József nagybirtokos, az erdélyi notabilitások egyik legismertebb alakja. Régi erdélyi család sarja, — melynek tagjai századokon át régi fejedelmi családokkal, a Bánfiakkal, Nalacziakkal, Bethlenekkel, Jósikakkal és Telekyekkel volt összeházasodva. Magas állásoktól töltötte be mindig a családtagok. Két államtitkár, több főispán volt a családból. Hunyad, Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegyékben nagy birtoka van.

Sürgönyözni fog ha valami közleni valója lesz.

A társalgás közönyös dolgokra tért, de nem volt élénk. Deverill ezredes szórakozott volt és sokkal gyakrabban uezett ki az ablakok, mint a hogy egy jó modoru iországi férfiban természetes volt.

Adrián éppen akkor állott fel bucsuzni, midőn a kulcsár kinyitotta az ajtót és „Lord St. Austell” jelentette be.

— Ez váratlan szerencse! — mondá az ezredes.

S mielőtt meglepetéséből magához tért volna, sir Adrián a leghidegebb üdvözléssel ment el St. Austell mellett és bucsut intve a háziurnak, távozott.

— Mi hozza önt a világnak ebbe a részebe? kérdé Deverill ezredes, midőn az ajtó Adrián után bezárult.

— A Melnotte kutatásainak az eredményét akarom tudni; nyugtalanul vártam a leveleket. Ő nagyon lassan halad.

— Igen, rendkívül lassan. Semmit sem tudok belőle kivenni. És most Belfield megugrott. Ha büntény volt elkövetve, akkor ő most utban van Amerika felé — és biztonságban, mielőtt mi egy lépést tehetnénk elene. Tegnap ment Londonba.

— Tudom, — válaszolá St. Austell. Az exeteri állomáson találkoztam vele.

— Találkoztok? — Mily különös.

— Igen, az nagyon különös találkozás volt, mert a legsötétebb gyanakodásaimat megerősítette. Mi szemtől-szembe találkoztunk, Deverill — mi találkoztunk és elhaladtunk egymás mellett, és ha valaha láttam egy gyilkosnak az arcát, úgy akkor láttam azt.

— Eh, bolondság! Az emberek nem hordják az arcukon a bűn történetét.

— Ez az egy tegnap ott viselte azt. A

Vasparipa versenyek.

Június hó 29- és 30-án.

A Kolozsvári Kerekpáros-Egyet szombaton és vasárnap rendezte 2-ik országos kerekpáros-versenyt a sétatéri kitűnő pályán. Az előkészületek régóta folytak, melyekben különösen tevékeny résztvettek: Bartha Gergely, Poszler Gyula dr., Istvánffy Gyula, Stampa Keresztély és Schiffert Ferencz.

A közönség azonban nem épen a legnagyobb érdeklődést mutatta, a mennyiben különösen az első napon a tribün meglehetősen üres maradt. A második napon már jóval nagyobb közönség volt jelen; a megjelent közönség azonban városunk társadalmának elítjét foglalta magában és különösen a hölgyek jelentek meg feltűnő nagy számmal.

A mi magukat a versenyeket illeti, ezek rendkívül érdekesítőek és mulatságosok voltak. A dijak nagyrészt a budapestiek vitték el. Rottenbiller János és Wiegand Rezső voltak a favorittek és mindig megfellelt a beléjük helyezett várakozásnak. E kettő valósággal elszaladt a többiek elől és végső mérkőzésük rendkívül érdekes volt, de mindig azzal végződött, hogy Rottenbiller egy kerékhosszal első lett. Kivülök említhető még Sváb Béla és Schiffert Ferencz, ki a legjobb kolozsvári vasparipás, Müller Dávid és Dunky Elek. A küzdelmek felett 6 tagu jury ítelt, melynek tagjai voltak D. Dillmann Nándor altábornagy, Albach Géza, gr. Bánffy Miklós, Gyarmathy Miklós, dr. Groisz Gusztáv, dr. Haller Károly.

A versenyek lefolyása egyébiránt a következő volt:

Első nap.

Megnyitó verseny. 3000 m. (9 kör). Elsőnek tiszteletdíj és nagy ezüst érem, 2-nak kis ezüst, 3-nak nagy bronz, 4-nak kis bronz-érem. Mérkőzés Rottenbiller J., Wiegand R., ifj. Pál, Klimkó L., Floderer László, Dunky Ferencz, Müller Dávid, Sváb Béla. — Két csoportban indult versenyzők 4. első győztese közötti újabb küzdelem után első Rottenbiller (3 perc 33%), második Wiegand (3 p. 33%), harmadik Sváb (3 p. 34%), negyedik Müller (3 p. 34%) másodikperc.

2. Juniorok versenye. 2000 m. 6. kör. elsőnek kis ezüst, másodiknak nagy bronz, harmadiknak k. bronz. — Első lett Dunky Elek (3 p. 39%), második Kuthy Béla (3 p. 45%), 3-ik Barabás Gyula 4 p. 7 mp., azután jöttek Keresztessy K., Hay K.

3. Vendégek versenye. 5000 m. 15 kör. — Elsőnek tisztelet díj és n. ezüst, másodiknak k. ezüst, harmadiknak n. bronz negyediknek k. bronz érem. — Első lett Rottenbiller (8 p. 52 mp.), második Wiegand (8 p. 1/2 mp.), harmadik Sváb (8 p. 53 1/2 mp.), majd Müller, Floderer, Klimkó.

4. Nyeretlenek versenye. 3000 m. 9 kör. Első díjat nem nyertek számára. Elsőnek n. ezüst, másodiknak k. ezüst, harmadiknak n. bronz, negyediknek k. bronz érem. — Első Floderer László a vasmegegyi sport-egylet tagja (5 p. 48 1/2 mp.), 2. Kuthy Béla (Kolozsvár), 3. Lengyel Ákos (Kolozsvár), majd Barabás Gyula (Kolozsvár).

Térelőnyverseny 4000 m. 12 kör. Elsőnek n. ezüst, 2-nak k. ezüst, 3-iknak n. bronz, 4-nak k. bronz érem. A legérdekesebb és leggyorsabb verseny volt. Rottenbiller, mint a ki eddig a legjobb rekordokat ért el indult a pálya elejéről; a többi mind előnyt kapott és pedig Wiegand R. 20 m., Sváb Béla 100 m., Müller Dávid 200 m., Klimkó és Floderer 250 m., ifj. Fekete Pál és Dunky Elek 350. Dunky Ferencz 400 m.

Rottenbiller gyors tempóban indult és legelőször Wiegandot huzta le, majd egymásután a többi legtovább birkozott Svábal, de ez előtt egy félkörrel lanterben győ-

zött (6 p. 22 mp.) alatt, második Sváb (6 p. 34 mp.) 3. Müller (6 p. 40 mp.) 4. Dunky Ferencz. Wiegand feladta a versenyt mondván, „hogy ő nem 16,* Fekete Pál pedig felbukott, erősen felhorzsolta karját. Ezért óvatosságot tanácskozott után azzal az indoklással, hogy Rottenbiller volt elől, elvetette.

Főverseny. 7000 m. 21. kör. Elsőnek tiszteletdíj és n. ezüst, 2-iknak k. ezüst, 3-nak n. bronz, 4-nak k. bronz érem. 1 lett Wiegand (13 p. 11 mp.) 2-ik Sváb (13 p. 12 1/2 mp.) 3-ik Müller (13 p. 13 1/4 mp.) majd Kutty Béla.

Vigasz verseny. 2000 m. 6 kör. Elsőnek kis ezüst, 2-nak k. bronz érem. 1 lett Klimkó László (Budapest), 2. Keresztessy Kálmán (Kolozsvár).

Második nap.

A második nap a közönség élénkebb részvétele mellett folyt le. Az ünnepély, mint az előző napon Bartha Gergely kapitány vezénylete alatt felvonulással kezdődött, melynek érdekességét kölcsönzött két bájos hölgy Korber Józsefné és Helfy Gyuláné (Budapest) részvétele. A versenyek lefolyása a következő volt:

Megnyitó-6 verseny. 3000 m. 9 kör. Elsőnek tiszteletdíj és n. ezüst, 2-nak k. ezüst, 3-nak n. bronz, 4-nak k. bronz érem. Első lett Wiegand K. (5 p. 30 mp.) 2. Sváb Béla 5 p. 35 1/2 mp.) 3. Müller (5 p. 38 1/2 mp.) 4. Klimkó, majd Floderer.

Erdélyiek versenye. 5000 m. 15 kör. Elsőnek n. ezüst, 2-nak k. ezüst, 3-nak n. bronz, 4-nak k. bronz érem. — Első lett Schiffert Ferencz (mérhetetlen hosszal 9 p. 52 mp. alatt, 2-ik Dunky Elek (9 p. 57 1/2 mp.) 3-ik Kuthy Béla (9 p. 59 mp.) 4-ik Barabás Gyula (valamennyien Kolozsvárról) 10 p. 9 mp. alatt. A győzött a közönség élénken megjelenezte.

Record-verseny. 100 m. 3 kör, idő 1 p. 40 1/2 mp. Elsőnek, ha a recordot megjavítja, kis arany érem és tisztelet-díj, különben n. ezüst, másodiknak k. ezüst, harmadiknak n. bronz-érem.

A rendkívül érdekes verseny páratlanul áll e téren, mert nemcsak az első, de még a negyedik is megjavította a recordot. Első lett Rottenbiller J. (1 p. 22 1/2 mp.) ki elejétől kezdve vezetett és a legszebb győzelmet aratta Wiegand ellen, ki 1 p. 23 mp. alatt jött be, 3-ik Sváb Béla (1 p. 27 1/2 mp.) 4-ik Müller, (1 p. 33 mp.) majd Floderer.

Bajnoki verseny. Tav. 10.000 m., 30 kör, nyitva a kolozsvári Kerekpáros-Egyet tagjai számára. 1-nek nagy ez. érem és bajnokjelölt cím, 2-nak kis ezüst, 3-nak nagy bronz, 4 nek kis bronzérem. Első lett heves küzdelem után Wiegand R., (ki már tavaly is megnyerte ezt a versenyt, 19 p. 25 és kettőtől mp., 2-ik Schiffert F. (19 p. 48 mp.), 3-ik Dunky Elek (20 p. 29 és négyötöd mp.), majd Barabás és Dunky Ferencz.

Térelőny verseny. 5000 m. 15 kör, mely hasonló dijakkal, de Rottenbillerre vonatkozólag nehezebb feltételekkel mégis az ő fényes győzelmével (háromnegyed kör) végződött, mint a szombati verseny (8 perc, 27 és kettőtől mp.), második Sváb (8 perc, 41 és háromötöd mp.), 3. Klimkó (8 p. 46 mp.), 4. Müller D., majd Kuthy, Floderer, Hay, Müller D. óvast emelt a 2. hely érdekében, és ennek a bíróság helyet is adott, Müllert a 3. helyre téve, Klimkót a 4. helyre utasítva.

Hölgyek dija. 10.000 m., 30 kör. Elsőnek tisztelet-díj és nagy ezüst, 2-nak kis ezüst, 3-nak nagy bronz, 4-nak kis bronz-érem. — Első lett Rottenbiller J. (19 p. 12 mp.), 2. Wiegand (19 p. 12 1/2 mp.), 3. Sváb (19 p. 17 mp.), 4. Schiffert (19 p. 18 mp.), majd Müller Dávid, Dunky Ferencz.

A versenyek után Müller Dávid mutatott be tornagyakorlatokat magas korláton a közönség zajos tapsai között, — mi csak azt jegyeztük meg, hogy 3—4 év előtt, midőn

Müller egyedül állott e téren, gyakorlataiban több tűz és precizitás volt, most azonban több elegancia és szebb izomjáték.

A versenyszámokat egy piéccel megtoldották. — 25.000 méter (75 kör) extra-matschra állottak ki a nap hősei. A bíróság elsőnek nagy ezüst-, másodiknak kis ezüst-érmét és a legtöbb körön keresztül vezetőnek kis. ezüst érmét helyezett kitalásba. Őrült irammal vezetett 45 körön át Rottenbiller midőn vasparipájának gumija megrepedt és feladta a versenyt, melyet Wiegand nyert meg gyönyörű rekorddal (43 p. 5 mp.), 2 1/4 körrel előzve meg Svábot. Az utolsó kört (75 czt.) bámulatos könyedséggel 26 mp. alatt tette meg a győztes, mi a legjobb eredmény volt.

A fiatalság a verseny végeztével vállra emelte a győzteseket, kik — mint értesülünk — hétfőn extra matschokra állanak ki.

Nicol.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, július 1.

Az egész fűrdő évad alatt előfizetőink kívánságára, a lapot bárhová utánuk küldjük, még akkor is, ha többször változtatnak tartózkodási helyet.

Mutatványsszámot 8 napig, levelező lapon nyilvánított óhajra, bárkinek küld a kiadónak.

— **Miniszterelnök a sétatéren.** Br. Bánffy Dezső által tegnap délután 6 órákor sétatérien kocsiakázás történt, mely alkalommal személyiségének sumpontjában levő népszerűsége nem lett a nép által kimutatva s így tüntetésbeni gyönyörűsége általa sem lett elérve. Mindazonáltal, nem annyira kocsiiban sumpontja, mint inkább biciklista versenybeni kíváncsisága miatt is lassu hajtás eszközöltetették általa kocsiának tett rendeleti uton, mikor is kegyemosojai fordítottat fejé a kerekpároszás iránybani területre. Ámbár, hogy czélja nem lévén versenyeni nézőként jelen lehetni, mi okon nem időztették általa oly sokáig, a miszerint legkevesebb sumpont is tulajdonítatnék ez iránybani kihatásának és így, eszerint úgy véleményezteték, hogy csak hűs levegő szivása okából kocsiakázott általa. Máskülönhen itt időzésének tervbe vett czélpontja az léven, hogy incognitója megőriztessék pártfeli és pártbali barátainak általa is.

— **Tíz éves találkozó.** A kolozsvári róm. kath. főgymnásiumna 1885-ben érettségi vizsgát tett növendékei tegnapelőtt 10 éves találkozózt tartottak, mely alkalommal a viszontlátás örömet kedélyes lakomával ünnepeleik meg a „Kis pipa” vendéglőjében. A találkozóra nem sokan jelentek meg, mert egy és más akadály többeket távol tartott, hanem azért sok kedélyes toaszt hangzott el az ünnepélyes lakomán, bizonyosságára annak, hogy a kik jelen voltak, pompásan mulattak. A tíz éves találkozó az következők jelentek meg: Dr. Blasek Béla városi orvos B.-Hunyad, Ehrlinger Lajos városi árvászeki tlnök Kolozsvár, Hangó Gábor g. keleti éreki gazd. gondnok Nagy Szében, Jékely Dániel kir. aljárásbíró Kolozsvárt, Magyarósy Árpád dobány-jövedéki tiszt Nyir-Bátor, ifj. Papp Aurél gör. kath. lelkesz Felső-Zsuk, Pap Mózes vasuti mérnök Kolozsvár. A megjelentek testületileg tiszteltek egykori tanáraiknál, a kik meghatva köszönték meg a szíves figyelmet.

— **Esküvő.** Dr. Szabó Jenő kir. alügyész tegnap tartotta esküvőjét Bokros G.

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZAJA.

1895. Július 1.

Hasonló és nem hasonló.

REGÉNY.

M. E. Braddontól.

Két kötetben.

Fordította: Amica.

Második kötet.

XVIII.

„A Kain bélyege volt.”

(Folytatás.)

(110.)

— Azt a változást mindenki észrevette. Mélyebb bánat emésztette, mint a milyen hasonló körülmények között a férjeket szokta bántani. Mai naposság az ilyenféle bajokat könnyűen veszik a férfiak.

Adrián hallgatott.

— Réa tudta beszélni a testvérét, hogy a helyváltozást megpróbálja?

— Reménylen, hogy igen. De még nincs semmi elhatározása. Valentin nem olyan ember, a ki megengedje, hogy életét mások rendezzék. Tegnap Londonba ment, hogy körülnézzen.

— Oh, Londonba ment igen? És hova szokott szállani?

— Nem tudom bizonyosan. Palószintűleg a Nagy Nyugotiba ha a Paddingtonba menő vonatra váltott jegyet. De ha a másik vonalon utazott, akkor alkalmasint a Grandba ment.

— Nem kapott tudósítást tőle mióta elutazott.

— Nem; ő nem szeret levelet írni, —

Kain bélyege volt azon. Rémtűt fogta el, a mint engemet meglátott — engemet — a felesége szeretőjét, azt az embert, a ki az ő házasságát tönkretette. Hiszen, ha nem lett volna a legnagyobb bűnös — úgy rohant volna reám, mint egy tigris, hogy — megfojtsan.

Természetes volt-e, hogy elsápadjon, és tovább haladjon, úgy téve, mintha nem látott volna meg? Egy olyan embernek a viselkedése volt-e az, a ki én bántottam volna meg — a kinek joga volt engemet kérdőre vonni? Nem Dewaterill; az egy olyan nyomorult természetnek a viselkedése volt, — a ki százszorta bűnösebbnek tudta magát, mint a milyen én vagyok.

Az egy orgyilkosnak az arca volt. És én és Melnotte nem használják fel az alkalmat, elengedték a gyilkost menekülni, mielőtt bűnét felfedezték volna.

— Én nem hiszem, hogy Melnotte ne tett volna semmit; de én nagyon keveset tudok belőle kivenni. Ő rendkívül zárkózott.

— Igen, az a mesterségükkel jár. Én azt hiszem, hogy ő nagyon ügyes ember. — Mint gentleman kezdte az életet és a mostani hivatalát az egyetemen való tanulás előnyeivel kezdte meg. Ő olyan ember volt, a kinek talán jó dolga lett volna az életben ha egy belga grófnéval való viszonya közbe nem jön, a mi a férjjel való párbajjal végződött. — Egy golyót kapott a csipőjébe, mely egész életére megsántította. Scotland Yardban nagyon sokat tartanak róla és nekem két vagy három nagyon kellemetlen ügyemben megbecsülhetetlen szolgálatot tett.

— De nem szeretem a mostani lassúságát; elég régóta van itt arra nézve, hogy a Belfieldek gyanúját felbressze. Mikorra várja őt baba?

— Nyolcz óráig minden pillanatban. Ő mindig velünk ebédel és ha én itt maradhat ebédre —

— Természetes, hogy itt maradhatok. Azért jöttem Devonshirba, hogy az önkéntes haladást lássam. Nem tudok nyugodni míg a legrosszabbat nem tudom; és ha van bűn, mely megbosszulást érdemel, nem fogok addig nyugodni, míg a megbosszulás végre nem hajtódik. Egy sétat teszek a folyó mentén és aztán visszamegyek a vendéglőbe öltözködni. — Hét óra után csakhamar itt leszek azon reményben, hogy ebéd előtt beszélhetek Melnotteal.

Ott hagytam az ezredet, hogy a tűzhely előtt levő kasszájában folytathassa a hírlap olvasást, szivarozást és a délutáni alvást. Deverill ezredes nyomott kedélyű ember volt, tele megnevezhetetlen félelemmel, mint a ki egy borzalmas felfedezés küszöbén áll; de a fizikai kényelemnek vannak olyan ágai, melyek a lelki lehangoltsággal meg tudnak egyezni és az ezredes visszament a tűzhely elibe, az ő jó meleg puha székébe, a pálinkához és sodához és a délutáni alvásához és — és ezt oly természetesen tette, mint a kutya, mely a tűzhely előtt a szőnyegre fekszik még azután is, ha a gazdája megverte.

St.-Austell szivarra gyújtott és a folyó mentén sétált, mely most a fák lombjai által nem volt beárnyékolva. Egy csepő csapott le a fák felett a víz szélére, fél lábón állva gonyolkozó helyzetbe tette magát, várva, hogy az első közelében uszó halat zsákmányává tegye. Az ég szürkete volt, de a lég enyhe volt és balzsamos.

St.-Austell követte a Chad mentét egész addig, a hol a belfieldi Apátság területén keresztül futó mellék folyó bele szakadt, de ezen a ponton megfordult és arra a keskeny ösvényre tért, mely ahhoz a befásított sétatárhoz vezetett, hol Belfield Helént utoljára látta. Akkor nyár volt, a lombok sűrűk voltak és kizárták azon magányos helyen tul levő világot, a hol ők voltak. Most pusztá volt minden.

St. Aussel annak az ösvénynek minden fordulatára emlékezett, hol egykor ők ketten jártak, ő esdekelve, Helén leestűtől fölve és könnyes szempillákkal hallgatva rá.

— Tudom, hogy szeretett — mondá magában. Ha életben maradt volna, az enyém lett volna. Vagy ha elhatározta magát, hogy velem fel hagy, hogy nálam nélkül éli le az életét, nem hagyott volna bizonytalanságban a sorsa felett, nem üzött volna tréfát a szerelmemmel és nem gyűrtött volna cél nélkül. Ő meghalt és az az ember ölte meg.

Közel volt ahhoz a helyhez, hol az utolsó délután a fűzfa alatt egyedül ülték.

Ma is ült azon valaki — egy asszony prêmes felsőben, egy asszony ugyanazzal a bájos alakkal, kinek csinos kis fejét ugyanolyan aranyos haj borította. Ez alak láttára szívére megállott. Ez ő volt. Ő ez egész idő alatt az Apátságban élt elrejtve. És ő itt volt, oly közel, hogy karjaival érinthette. Ez örületes pillanatban érezte, hogy Helént úgy szeretete, a hogy még asszonyt nem szeretett soha — kiolthatatlan örökké tartó szerelemmel.

A léptek zajára a nő felállott és lassan ment elibe, hogy vele találkozzék, a kis fekete kuttyájával az oldala mellett. St. Austellnek oly keserű csalódással szorult el a szíve, a mint a nő közeledett, a milyent még nem érzett soha.

— Bad

zellával özv. Bokros Ádámné szép és kedves leányával. Az ifjú pár esküvő után állomás helyére: Dévára utazott.

— **A tüzoltó kongresszus alkalmából** szervezett kalauzoló bizottság mult hó 28-án Merza Lajos elnöklöte alatt gyűlést tartott az E. K. E. helyiségében. A bizottság intézkedett, hogy a kongresszus folyama alatt a muzeumok, könyvtárak stb. nyitva legyenek, s Merza L. és Rozmanits T. elnököket az illetékes körök személyes felkérésével bízta meg. Gondoskodott a bizottság, hogy emléktárgyakul speczialis erdélyi ipartermékek álljanak a vendégek rendelkezésére. Az élénkebb pontokon jelzótáblákat állít fel és megkereste a városi tanácsot, hogy a már elkopott és olvashatlan utca nevek felírásait újakkal cseréltesse ki, mert e nélkül az E. K. E. „Kolozsvári Kalauz”-át használni nem lehet. — Másnap, 29-én a kiránduló bizottság tartott Merza Gyula elnöklöte alatt gyűlést. A bizottság 12 irányban fog a tüzoltó-kongresszus alkalmával kirándulásokat rendezni és pedig: 1. Gyula-Rekető, 2. Dobrin vagy Járavölgye, 3. Tordai hasadék, 4. Maros-Ujvár, 5. Segesvár—Brassó—Sinaia, 6. Tusnád—Előpaták, 7. Marosvásárhely—Borszék, 8. Beszterce—Radna-Borberek, 9. Zalatna—Detonata, 10. Déva—Vajda-Hunyad, 11. Fogarasi havasok, 12. Bánffy-Hunyad—Vlegyásza. E kirándulásoknál a bizottság részletes programokat állít egybe és jó előre elküldi az összes Kolozsvárra jövő vendégeknek.

— **Az erdélyi gazdasági-egyesület** tegnap d. e. rendkívüli közgyűlést tartott. A gyűlés tárgya a titkár választás volt. Nagy számmal jöttek be a gazdák az erdélyi részekből, hogy e fontos állás betöltése felett határozzanak. A gyűlést Szabó József elnök vezette. A kandidáló bizottság jelentését Szentkirályi Kálmán dr., ki a titkári teendők ideiglenesen vezeti, terjesztette elő. A tiz folyamodó közül a bizottság kandidálta Tokaji Lászlót, Fülöp Edét és Pényes Károlyt. A választás titkos szavazattal történt meg. Harmineczhat szavazattal 1 ellenében megválasztották Tokaji Lászlót, a radnóti r. k. uradalom gazdasági tisztját. A szavazás eredményét nagy éljenzéssel fogadta a gyűlés. — Tokaji László elméletileg is, gyakorlatilag is a legképzettebb fiatal gazdák egyike. A közgazdasági érdekeket a sajtóban is évek óta szép eredménnyel szolgálja. Így tehát az Erdélyi Gazdasági-Egyesület hivatalos férfiú kezébe adta az egyesület titkári tollát.

— **Személyi hírek** Ugron Gábor és Molnár József országgyűlési képviselők szombaton Kolozsvárt voltak s részt vettek a Maros-Ludas—besztercei vasut igazgatósági ülésén.

— **A kolozsvári szintársulat Sepsí-Szt.-Györgyön.** Brassóból írja levelezők, hogy Ditrői szinigazgató merész vállalkozása sehogy sem jár azzal az anyagi eredménnyel, a melyet remélt. Ezért itt az előadásokat beszüntíti s már csütörtökön S. Szt.-Györgyön fog a társulat játszani. Egyelőre 4 előadásra hirdetett Ditrői bérletet. Szinre fognak kerülni „Bernandó Montilla”, „A beestelenek”, „Charley néne” és „A papa felesége.” Ha e 4 előadás anyagilag kifogja fizetni magát, még egy pár előadással megtoldják az ottani vendégzsereplést.

— **A cseh-czigány karaván** három nótáját, a kiről irtuk volt, hogy egy pékműhelyből 60 frtot loptak el a vizsgálóbíró bizonyítékok elégtelensége miatt szabadon eresztette. Ugyanezen banda Gyaluban is garázdálkodott, de ugy látszik egy kis ügyességgel minden hátrányos következmények nélkül folytatják tovább mesterségüket, mert bizonyítékok ott sem találtak. A rendőrség ugyan megtalálta a pénzt náluk, de tudvalevőleg a pénznek nincsen szaga így a tolvaj cigány asszonyok szabadon szállnak tovább lopni. Mi azonban figyelmeztetjük a közönséget, hogy vigyázon a zsebére, mert ha bizonyosággal nélkül lopják meg, nincs hatalom, a ki kártérítést nyújtson.

— **A kolozsvári unitárius főiskola** értesítője gazdag tartalommal jelent meg. A 106 oldalra terjedő munka elején Boros Sándor értekezik „Nehány szó az internatusokról” czim alatt. Az iskola minden mozzanatát felülről adatokon kívül a könyv beszámol a tanári kar irodalmi működéséről is.

— **Tüzoltó tárgyakorlat.** A kolozsmostori gazdasági tanintézet tüzoltósága nagy érdeklődés mellett tartotta meg ez idei tárgyakorlatát tegnap d. után. A gyakorlatok, melyek rend-gyakorlatokból fecskenedő szerelés mázó és szivattyú gyakorlatokból, ereszkedésekből, ugrásból, rohamból stb. állottak, mind igen szépen sikerültek. A gyakorlatot a tüzoltó testület diszmenettel zárta be.

— **Dr. Tompa János.** Kolozsvár város új kerületi orvosa, a mint már említettük, hivatalos működését megkezdte. Az orvosi segélyt igénylő közönség érdekében tudatjuk azt is, hogy nevezett orvos, kit már több tekintélyes család házi orvossául kért föl, Bel-

Farkas-utca 7-ik szám alatti lakásán d. e. 8—9 és d. u. 3—4 óráig rendel. Ajánljuk e kitűnő szakértőt ismételtén is a közönség figyelmébe.

— **Vasvári utolsó baráti csókja.** A szabadságharc fiatal Danosthenesének, ki a gyulai havasok ölében 1849. júl. 6-án szenvedett vértanui halált, elestéről újabb részleteket mond el a szomorú kimeneteli ütközetben részt vett Borsos József hadnagy. Jellemző részlet e leírásban az, hogy a mikor Marisból vissza indultak, az oláhokkal folytatott ütközet előtt Bulyovszky, Erdődy és Vasvári József egymást megcsókolták. Kezet szorítottak és úgy váltak el egymástól, századaik élére állottak. Buzgó ki a csapatokat vezette, megjegyezte: ezeknek valami előérzetük van és hosszasan nézett utánuk. Még az nap, mind a három hős vértanui haláltiszteletet a martalócok tulnyomó ereje miatt. A Vasvári kör szokásos kirándulását az ideén elhalasztja az évfordulóról. A kirándulást egy kulturális tervvel öhajítja összekapcsolni. A Vasvári eleste helyének közelében, az u. n. Belesi völgyben u. is egy telep létesült. E telepre iskola felállítását tervezik az állam s az Emke hozzájárulásával. Ez iskola létesítésére vonatkozó helyszíni intézkedésekkel a Vasvári kör elnöke: Szabó Samu tanár van megbízva. Az iskola létesítésére vonatkozó kirándulást tehát egybe kötik a Vasvári-kör kirándulásával.

— **Urbánnal ült le és Bemmel vacsorált.** A szabadságharc egy érdekes epizódját eleveníti fel Szentgyörgyi József főszázados Bem apó hadjárataiból a Kolozsvárt megjelenő „Történelmi Lapok” legújabb számában. Ugyanis, a mikor Bem 1849. jan. 1-én Besztercezenek vonult, az éjjeli időben Bethlen előtt a székel-huszárok parancsnoka kitudta az előőrök jelszavát, s azzal mint „Puchner segéd-csapata”, s az előőrök minden riadója nélkül bevágatott a faluba, a hol Urbán a többi tisztekkel éppen vacsorához ült. A mint a huszárok a fogadó előtt felállított grániczereket megtámadták, futásnak eredt Urbánnal együtt az egész osztrák és oláh sereg. Urbán otthagytott asztalánál és este 11 órakor oda érkezett Bem ült törzskarával. Az udvar ősz felgyűléje, ki magyar ember volt, készséggel szolgált ki őket. Bem az asztalhoz ültette a két elfogott császári tisztet, kik nagy zavarában voltak a miatt, hogy ők Urbánnal ülték le s most mégis Bemmel, a szabadság kiváló vezérével szerencsések vacsorálnak.

— **Doktorrá avatások.** Szombaton avatták fel egyetemünk négy jeles volt hallgatóját: Csiki Kálmánt, Weisel Ernőt, Szegedy Józsefet és Uray Miklóst a szokásos formák között tudorokká.

— **Mulatság.** A kolozsvári hivatalszolgák nagyban készülnek a július hó 14-ikén tartandó nyári mulatságukra. A buzgó rendezőség élén futásfalvi Sándor József egyetem-köri felügyelő áll.

— **Az E. K. E. radna-berberek kirándulására** holnap zárják le a jelentkezéseket. Ujabbban a Magyar Turista Egyesület tanító osztálya részéről Bánó József, Rátskay Rezső és Létay Péter fővárosi iskolai igazgatók jelentkeztek. A központot Feilitzsch Arthur br. társelnök, Radnóti Dezső főtitkár és Merza Gyula főpénztáros fogják képviselni. Itt közöljük, hogy a szamosvölgyi vasut igazgatósága a vasuti utazást a kirándulók részére 50%-kal mérsékelte oly formán, hogy az oda utazáshoz használt rendes menetjegyek a díjmentes visszautazásra jogosítanak. A kirándulók a jegyet az E. K. E. főtitkári hivatalában vehetik át.

— **A kolozsvári kertészeti egyesület** telepének vizsgálatát rendelte volt el a városi közgyűlés Boros György indítványára. E vizsgálat szombaton történt meg. Részt vettek benne: Benel Ferencz, Boros György, Dávid Antal, Dobál Antal, br. Feilitzsch Arthur és Hajós János vár. biz. tagok; kiket az egyesület részéről Walz Lajos telep-igazgató, dr. Nagy Mór főtitkár, Bodor László, Fekete Benő és Ladits Nándor egyk. tagok kalauzoltak. A biztosok behatón és részletes megvizsgálást az ültetvényt és a berendezést és konstátálták azt a meglepő sikert, melyet az egyesület rövid 14 hó alatt elért. A terjedelmes telep területéből eddig már öt hold van haszonkertészeti művelés alá fogva, melyben föl van ültetve a kertészet minden iránya, különös tekintettel a magtermelésre. A tervszerű berendezés Walz Lajos telepigazgató kiváló szakértelméről tanusodik. Nem is kétséges a biztosok neki őszintén gratulálni. Az ürvendés eredmény szemléletének hatása alatt br. Feilitzsch Arthur alapító tagul és Boros György rendes tagul lépett be az egyesületbe. A bizottság ajánlani fogja az eddigi városi segély megadását és a telep megvétele.

— **Országos tüzoltó-kongresszus.** A kolozsvárt tartandó idej tüzoltó-kongresszusra melyett augusztus 18 és 20-án napokon tartanak meg nagyban készül az ország tüzoltósága. — Budapestén e tárgyban tegnapi gyűlést tartott a közp. bizottság. Mint a fővárosból írják, javában folynak a bejelentések egy a kiállításra, mint a versenyen való részvevésre. A végleges intézkedések megállapítása végett Kék Lajos dr. orsz. képviselő

selő, az országos tüzoltószövetség elnöke, közelebb Kolozsvárra utazik.

— **Tudomásul.** A kolozsvári kereskedők s kereskedő ifjak társulata javára július hó 6-án rendezendő táncvizigalomra a meghívó a napokban szétküldettek, a kik tevédsébből nem kaptak és arra igényt tartanak, tisztelettel kéri a rendező bizottság, neveiket, társulat helyiség belhíd-utca 8 szám emelet kitétt ivre följegyezni szíveskedjenek.

— **Talált pénztrezárak.** A kolozsvári rendőrség f. év június hó 30-án, vasárnap reggel egy általános ismert és több évig már fejeztetében is ült zsebtolvajná házában mótozást, meg házkutatást tartván egyebek között 15 drb üres pénztrezárát 3 drb pénzeszacsokot, 1 drb templomi pénzgyűjtőperselyt talált 7 frt tartalommal. Minthogy alapos gyanu van arra, hogy ezeket a pénztrezárakat a fentebb jelzett zsebtolvajná a szamosújvári fejeztetéből hat hét óta történt kiszabadulása után lopdosta össze, figyelmeztetnek mindazok, kik ezalatt az idő alatt pénztrezárjuk elvesztett, hogy a rendőrségnél lefoglalt pénztrezárakai Sándor László alkapitány hivatalában a hivatalos órák alatt (Városház, földszint 18. sz.) tekintsek meg s ugyanott panaszukat érvényesítsék, hogy esetleg kártérítésben is részesíthetők legyenek.

— **Szomorujelentés.** Az a'lirottak a legmélyebb fájdalommal tudatják ugy a maguk, valamint az egész gyzászól család nevében, hogy a hön szeretett jó férj, édes anya, após, sógor és nyagybátya Schuster Károly a kolozsvári ág. ev. egyháznak 40 évig rendes, 7 év óta nyugalmazott tanítója f. év jun. 30. án este 8¹/₄ órakor hosszas szenvedés után megszűnt élni. Életének 84-dik, — boldog második házasságának harminczötödik évében örök álomra szenderült. Az ifjúságnak szerető barátja, ki hosszú életéből 57 évet töltött tanítványaitól szeretve a tanítói pályán, szívfájdalmát elárasztva környezetét, boldogítva övét: nincs többé!

— Itt állunk ravatalodnál vérző szívvel, enyhét keresve azon tudatban, hogy a jókának emléke kikébe, te is tartozál, örök. Nyugodjál drága halottunk, ott a szép anyatermesztetnek — melyet te annyira szeretted — ölen, esedessen. Áldott emléked élni fog szíveinkben örökké! A megboldogultnak földi részei jul. 2-án d. u. fél 6 órakor fognak az ág. ev. szertartás szerint linezeg-utca 6 sz. lakásáról az ág. ev. sirketbe örök nyugalomba kikisérteni, mely végtszteletre a rokonok és ismerősök szomorúan meghívottak. Kolozsvár, 1895. jun. 30. Özv. Schuster Károlyné, Binder Josefa, mint az elhunytnak neje. Turcsányi Gyuláné, Schuster Vilma, Schuster Emil, mint gyermekek, özv. Schuster Károlyné, Binder Emilia, mint menyee, Turcsányi Gyula, mint veje.

— **Szomorujelentés.** Alólirottak a szív legmélyebb fájdalommal jelenti, hogy a szeretett jó anya, anyós, nagyanya, testvér és rokon Sipos Gerzsonné szül. Soós Mária 1895. június hó 28-án reggel 7 órakor életének 60-ik, boldog házassága 42-ik évében, hosszas szenvedés után megszűnt élni. Súlyos és nagy vesztés, mely őt szerettei köréből kiragadta, pótolhatatlan az ür, melyet halála okozott, a kinos betegség okozta földi szenvedés megszűnt; legyen álma csendes nyugodt, az örök álom enyhítse a fájdalmakat, melyeket a boldogult az élők között szenvedett. A megboldogultnak hült tetemei folyó hó 30-án d. u. 4 órakor fognak a kelmagyar-utcai 54. számú saját házából az ev. ref. egyház szertartása szerint a közös sirketbe örök nyugalomra helyeztetni, mely végtszteség tételére a rokonok és ismerősök szomorúan meghívottak. Az örök világosság fényeskedjék neki, emléke legyen áldott! Kolozsvár, 1895. június 28. Sipos Gerzson, mint bánatos férje. Sipos Károly, neje Perdeli Katalin és gyermekei, Sipos Károlyné, özv. Orbai Mihályné és gyermeke, Sipos József és neje Kis Nina, Sipos János, Sipos Ilka és férje Sipos István, Sipos Juliánna, férje Miskó István és gyermekei, Sipos Mariška, Sipos Klára, az elhunyt gyermekei, vejei, menyeei és unokái. Özv. Orosz Andrásné, szül. Soós Juliánna és gyermeke: Gombos Antalné, Czukor Eszter, férje Tóth Károly is gyermekei, Bálint Béla, neje és gyermekei, Nánási Róza és Nánási Liza, Nánási István, neje és gyermekei, az elhunyt testvérei és nagynénjei. Közeli és távoli rokonok.

— **Gyászhir.** Alólirottak a szív legmélyebb fájdalommal tudatják, hogy a felejtethetlen jó édes anya, anyós, nagyanya, testvér, sógornő és nagynénje özv. Barabás Károlyné szül. Tauffer Károlyné f. hó 28-án d. u. 1¹/₂ órakor, élete 77-ik. övvegysege 42-ik évében, végelgyengülésben megszűnt élni. A megboldogultnak földi részei f. hó 30-án d. u. 4 órakor fognak, a róm. kath. egyház szertartása szerint, belmagyar-utca 24. számú lakásán beszenteltetni és a közös sirketben levő családi sírboltban örök nyugalomra helyeztetni. Lelekért az enge ztelő áldozat július hó 1-én d. e. 10 órakor fog a főfőteri templomban az egek Urának bemutatattani. Legyen áldott emléke! Legyen csendes nyugalma! Kolozsvárt, 1895. június hó 28-án. Barabás Lotti, férje Sárdi Lőrincz, mint az elhunyt gyermeke és veje, gyermekei: Ilona, Netti, Ákos és Elemér. Tauffer Terézia, özv. Winkler Ferenczné, mint testvére, gyermekei: Adél, Teréz és Emma, férj. Ferenczy Benőné és gyermekei. Özv. Tauffer Ferenczné, szül. Lázár Helena, mint sógornője és gyermekei: Lenka, férj. Mikó Miklós és gyermekei, Lajos, neje Csizér Ilona és gyermekei, Ákos, valamint számos közeli és távoli rokonok.

— **Zsebtolvaj.** A zsebtolvajok ijesztő módon szaporodnak. Csak közelebből irtuk, hogy a rendőrség hét zseb tolvajt kerített kézre, a kik közül öt darab a női nemhez tartozik, és már a tegnap ismét egy tolvaj került kézre; megmatózták és öt különböző lopott tárczáat találtak. Hüvőse került.

— **Hogy ment a menybe** a mezősegi két ökr? A szentjánosnapi országos vásár elég kedvezően folyt le az ideén Tordán. Adtak vetek a vásáron egyet és mászt az emberek. Egy mezősegi oláh is behajlott két jólmegtermett ökröt s a gazdag örménytől néhány ropogó százás bankó verte érte a markát. Áldomást is ittak. Jókédvében azonban a jámbor oláh némi vásárfiát is szerzett az otthonvalóknak, többek között vett egy picizulán egy piros léggömböt is a gyermekei számára de a mig hazavette volna, maga is sokat gyönyörködött azon, hogy a cifra golyóbis, mint törekszik lefelé, majd leszakítja a rákötött cézernát. Hihetőleg társai biztatására, a két ökr áravál megtöltött pontágt rákötötte nehezéknek a golyóbisra hogy ne reptüljön el, de a rakonczátlannul feltörköv hólýag a mint a kézből hirtelen kiszabadult, felszált s másodpercenként emelkedett, hurezolvá maga után a két ökorrel megtelt bugyilárist. A jámbor ember eleget igyekezett utána ugrani, de az ökrök mind feljebb-feljebb emelkedtek, mig az összegyűlt néptömeg bámulatára a látohatóran töltsve hihetőleg a menyországba jutottak

— **108 állás a postánál és telegráfnál.** A kereskedelmi miniszter száznyolcz „posta és táviradgyakornokjelölt” állást szervezett, melyre július 31-ig terjedő határidővel pályázatot hirdetett. Pályázhatnak, kik középiskolát, vagy ezzel egyrangú tanintézet érettségi vizsgával sikeresen bevégzték. A fölfogadott je ülték egy forint napidíjban részesülnek és 1896. évi szeptember 1-ével Budapestre illetve Zágrábba fognak áthelyeztetni, a posta- és távirad-tanfolyam hallgatósáira. A sajátkezűlet irt, születési, orvosi, erkölcsi és iskolai bizonyítványokkal felszerelt kérvények a már szolgálatban állók előjáróságuk után, a közszolgálatban nem állók pedig az illető szolgabíró vagy polgármester útján a szerint, a hol a pályázó alkalmazást öhajta a budapesti, kassai, kolozsvári, nagyváradi, pozsonyi, temesvári vagy zágrábi posta- s távirad-igazgatósághoz nyújtandók be.

— **Tüntető leányok.** Mint nagysebeni levelezők írja, az ottani törvénysek elutasította azoknak az oláh leányoknak felebbezését, a kiket a járásbírószág elítélt azért, mert oláh zászlóval vonultak ki a Memorandum-per elítéljei elé. A tüntető leányok védője: dr. Franku Amos nem nyugodott meg a törvényszék ebben az ítéletében, hanem felebbezett.

— **A legfiatalabb énekesnő.** Mignon Nevada, Emma Nevada, a híres énekesnőnek a leánya ez idő szerint a legeslegfiatalabb énekesnő Mignon nyolcz esztendő s nemrégiben az a megtiszteltetés érte, hogy a spanyol regenskirálynő és a kis spanyol király előtt énekelt. Az ifjú király nagyon meg lehetett elégedve az énekével, mert bonbonnal halmozta el és — megcsókolta. Spanyolországban most egyébről sem vitatkoznak, mint arról, hogy a két édesesség közül melyik ízlett jobban a liliputi énekesnőnek.

— **Nászmenet bicziklin.** A lüttihi városházán és a hozzá vezető utcákon nemrégiben nagy feltűnést keltett egy lakodalmas menet. A völgyelő, a menyasszony és valamennyi tanu bicziklin hajtott és úgy ment esküvőre a polgári forum felé. A férfiak kurta térdnadragot hordtak. A városházánál a jegyespár és a nagyszámú násznép leszállott a kétékereki alkalmatosságokról, s a mig bent a hivatalban az esküvő eljárás tartott, addig egy városi hivatalnok örködött a biczikli épsége fölött.

— **Law-tennis-ruha.** A lawn-tennis-ruhához a fiannél és a sergo a legalkalmasabb szövet, különösen a fehér színű. — A lawn-tennishez való kosztüm csak nagyon kevéssé tér el a biczikli kosztümtől. Természetesen a rövid, mérsékeltlen hő szoknya elsősorban szükséges. A bluz és a kabátka elkészítésénél már több joga van a fantáziának csak az a fő, hogy kényelmes legyen és ne akadályozza a szabad mozgást.

— **Államsorsjegyek húzása.** A magy. kir. jótékonyczélu államsorsjáték XVIII-ik húzása tegnap este történt, a magyar kir. lottó igazgatóság helyiségében. Mindenekelőtt kihuzatott 30 sorozatszám melyeknek összes, tehát 3000 nyerő számai egyenkint 10 frtot nyernek ezek a következők: 52 66 148 370 401 510 522 603 671 832 840 906 908 973 996 1152 1486 1589 1829 2047 2114 2156 2218 2235 2376 2408 2762 2774 2841 2877. Kihuzatott továbbá a **főnyeremény, 60,000 frttal:** sorozatszám 761—7 nyerőszámu sorsjegyre. 15,000 frtot nyert: 434—46; 10,000 frtot: 1701—67; 4000 frtot: 2584—25; 5000 frtot 1701—67; 4000 frtot: 1083—100; 3000 frtot: 538—34; 2000—2000 frtot: 300—23 és 2676—26; 1000—1000 frtot: 370—66*) 682—58 743—48 973—95*); 500—500 frtot 346—83 428—88 575—26 580—10 891—44 896—51 937—30 1013—51 1015—44 1093—7 1161—17 1472—55 1583—49 1743—66 1963—76 2054—88 2290—58 2298—2 2780—74 100—100 frtot: 88—14 121—55 203—40 234—98 251—51 388—47 489—41 557—45 882—54 1049—39 1112—21 1121—76 1171—51 1189—37 1204—85 1232—17 1243—36 1334—29 1379—59 1406—85 1412—67 1466—58 1541—32 1606—12 1666—51 1684—76 1784—34 1805—96 1819—71 1827—66 1892—69 1908—08 1926—49 2079—94 2134—20 2136—46 2230—17 2273—84 2307—97 2441—86 2483—17 2486—18 2520—49 2524—05 2597—37 2621—82 2624—67 2786—04 és 2965—12. A *gal megjelölt sorsjegyekre, a főnt kimutatott összesen kívül 10—10 frtuji nyeremény esett.

Szerkesztőségi üzenetek.

Alvin Cramer. Köhalom A beküldött cikkeit csak a nyilttérben közölhető.

lodoka. Marosvásárhely. Közleménye személyeskedés. E miatt nem közölhető.

M—*. Torda. Velits Ödönnel tudunk szerint a város polgársága meg van elégedve. Névtelenül nem engedünk támadni senkit. Az orozva marás a kutya természeté. Az igaz férfi nem buvik alárecz alá.

Statistikusnak. N.-Enyed. A legújabb statisztikai adatai szerint 12 város bir egy millió lélekszámot meghaladó népességgel: London 4.415,958, Páris 2.712,598, Newyork 2.352,150, Berlin 1.654,652, Canton 1.600,000, Bécs 1.363,548, Hanku-Hanjang-Wutsang 1 millió 200,000, Tokio 1.155,290, Philadelphia 1.105,277, Chicago 1.099,850 Siantan és Singan 1—1 millió fölt. Félmilliótól egy millióig 24 város számlál lakosokat és pedig: Pétervár 954,400, Tien-Tsin 950,000, Konstantinápoly 978,565, Bombay 821,764, Calcutta 810,686, Hangtsu, Tsingtu, Rió de Janeiro 800,000, Moszkva 798,742, Glasgow 772,040, Hamburg-Altona 734,625, Manchester 703,479, Liverpool 696,901, Futsu 646,000 Boston 598,669 Birmingham 570,460, Buenos-Ayres 554,713, Peking, Szutsu, Tsangtsu, Shohing, Lantsu, Fátán és Budapest 500,000 lakost.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” eredeti táviratai.)

A kolera.

Budapest, jul. 1.

Konstantinápolyból jelentik, hogy a kolera Kis-Áziában járványszerűleg pusztít. A mult hónapban 852 betegedés történt és 327 halálozás.

A király utazása.

Budapest, jul. 1.

A király ma nyári tartozkodásra Ischelbe utazott.

A királyné Bártfán.

Budapest, jul. 1.

Erzsébet királyné ma este Bártfára érkezik több heti fűrdőzés végett.

Letartóztatott droguista.

Budapest, julius 1.

Decsényi Frigyes váci-uti droguistát Strobertz-gyár feljelentésére letartóztatták.

A letartóztatás oka az, hogy a gyár két hivatalnoka a lopott árakat Decsényinek potom áron eladogatta.

Az eset nagy feltűnést keltett.

Sorsolás.

Budapest, jul. 1.

A Dunagőzhajózási társaság sorsjegyeinek mai bécsi húzásánál a főnyereményt az 57.681-ik szám nyerte.

Hadihajók ünnepe.

Budapest julius 1.

Az olasz hajos raj jul. 9-én meglátogatta Portsmutott hol a genuai herczeg tiszteletére fényes bankett lesz. Más nap kerti ünnep, melyet a polgárság lakomája követ.

Végül a Walesi herczeg megzemleli az egyesült hajóhadat és vasárnap elutaznak az osztrák-magyar hajórajtisztjei tegnap az évenporti kikötő raktárt szemlélték meg.

Az angol tengerész tisztek kaszinójában Clrak ezredes felköszöntötte a király és Viktoria királynét.

Főszerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Felölös szerkesztő és laptulajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

NYILTÉR. *)

Alólirott értesitem ugy a helyi, mint a vidéki kereskedőket és iparosokat, hogy volt nőmnek (szül. Pató Anna) számláinak ki-egyenlítését a mai naptól kezdve el nem vállalom.

Kolozsvárt, 1895. július 1.

Csath Károly,
czukrász.

A Kolozsvármegyei Takarékpénztár

Betétek elfogadtatnak 5%, naptól-napig számitott kamatra.

Helyiség: Hid-utca 2. szám. (Groisz ház) I. emelet.

*) E rovat alatti közleményekért semmi felelősséget nem vállal a Szerk.

Sz. 2257—1895.

458. (1—3)

Árlejtési hirdetmény.

Alulírott igazgatóság a kolozsvári m. kir. dohánygyár telephelyén lévő gyártási épület-fedélzet kijavításának biztosítása iránt ezennel versenytárgyalást hirdet.

Vállalkozni szándékozók szabályszerűen kiállított — 50 kros bélyeggel — Egyszázötven (150) frtnyi bántpénzről, mely készpénz vagy biztosítékképp elfogadható értékpapírnak bármely magy. kir. adóhivatalnál letétbe történt helyezésétől szóló pénztári nyugtával ellátott, kellően lepecsételt írásbeli ajánlataikat folyó évi július hó 16-án délelőtti 10 óráig ezen igazgatóság főnöki irodájában annál bizonyosabban nyújtásuk be, mivel a később érkező vagy távirati uton tett ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A benyújtandó ajánlatba az igényelt összeg számokkal és betűkkel tisztán kiírandó és határozottan kijelentendő, hogy ajánlattevő úgy az árlejtési, mint az általános szerződési feltételeket ismeri és magát azoknak aláveti.

Az árlejtési és az általános szerződési feltételek ezen igazgatóságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

M. kir. dohánygyári igazgatóság.

Kolozsavart, 1895. évi június hó 27-én.

12,384—1895. szám.

Udvarhelyvármegye alispánjától.

Pályázati hirdetmény.

Udvarhelyvármegye homoródi járásban üresedésbe jött, 500 frt rendes évi fizetés és 100 frt lakbér-illetményével javadalmozott **járási alispánosi állásra** ezennel pályázatot hirdet és felhívom azon állatorvos urakat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az állategészségügy rendezéséről szóló 1888. évi VII. t.-cz. végrehajtására kiadott 40000. számú ministeri rendelet 303. szakaszában körülírt minősítést igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványait **folyó évi augusztus hó 31-ig bezárólag** Udvarhelyvármegye főispáni hivatalához terjesszék be.

Hányosan felszerelt folyamodványok tekintetbe nem vétetnek.

Székely-Udvarhelyt, 1895. évi június hó 27-én.

UGRON JÁNOS,
alispán.

457. (1—3)

Sz. 265—1895.

455. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közli, hogy a bánffy-hunyadi kir. járásbírószék 3874—3894. számú végzése által Papp János javára Kokos Juon és társai maróthlak lakosok ellen 29 frt 75 kr. tőke és eddig összesen 121 frt 85 kr. perkoltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 398 frtra becsült I. Kokos Demjánál: szarvasmarhák, sertés, buza és szalma. II. Kokos Juonnál: szarvasmarhák és disznó. III. Koborján Ignátnál: 2 drb. tulok és 1 boglya szénából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 1949—895. p. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Maróthlakán, alperesek lakásán leendő eszközzésére **1895. évi július hó 3-ik napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizendő.

Kelt B.-Hunyadon, 1895. évi június hó 19. napján.

CSUTAK JÁNOS,
bir. végrehajtó.

Sz. 176—1895. végr.

456. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közli, hogy a sz.-udvarhelyi tekintetes kir. törvényszék 1894. évi 5945. polg. számú végzése következtében Dr. Kovács Mór sz.-udvarhelyi ügyvéd által képviselt Székelyegyleti I-ső takarékpénztár javára muzsnai ifj. Petre István s alábbirt társai ellen 75 frt s jár. erejéig fogantatott kielégítési végrehajtás útján 1894. december hó 22-én le-, illetve felülfoglalt és 310 frt 50 kr-ra becsült: I. ifj. Petre Istvánnál 61 frt értékű többféle szobabutorok, 2 szekér, 2 szekér széna. II. Benkő Józsefnél: 29 frt értékű egy borzbor-tarisznya, egy ló, egy szekér. III. Kinda Kocs Dánielnél: 60 frt értékű 2 sertés, 4 szekér széna, egy szekér, 2 hecto törökbuza, 2 hecto buza. IV. Zoltáni Dánielnél: 160 frt értékű szekér, egy eke, egy vetőmag-hordó szekér, egy ló s egy kanca, egy ökr-borjuból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak; figyelemmel a 67. §-ra.

Mely árverésnek az oklándi kir. járásbírószék 3127—1894. és 1529—1895. számú végzése folytán 75 frt tőke követelés, ennek 1894. évi június hó 15. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és összesen 51 frt 58 kr-ban bíróság már megállapított költségek erejéig, Muzsnában, a végrehajtást szenvedők házában leendő eszközzésére **1895. évi július hó 29-ik napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében, készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adni.

Kelt Oklándon, 1895. június hó 25. napján.

LÖRINCZI KÁROLY,
kir. bírósági végrehajtó.

Országos fegyintézetben

egy lehető legolcsóbb és legelőnyösebb üzemi, — 40—50 munkát folytonosan foglalkoztató, — gőzerőre is könnyen átalakítható

butor-gyár,

a már meglevő butor-készlettel együtt, esetleg anélkül, a jelenlegi tulajdonos sokoldalú elfoglaltsága miatt

jutányos áron eladó.

Czím a kiadóhivatalban.

446. (2—3)

Gyalui granit-kőbányai falkő, Gyaluból beszállítva Kolozsvárra ölenként 30 frt.

Értekezhetni helyt **Gyaluban:**

KRAUSZ ALBERT-nél.

444. (2—3)

Bérbe adó Székely-Udvarhely mellett

körülbelül

400 hold jó minőségű birtok,

összes gazdasági épületek és felszereléssel, másfél millió forgalmu fedélcserép- és téglagyárral, nagy forgalmu savanyuvíz forrásokkal, 4 kerekű lisztelő malommal és cseretörővel, több kisebb nagyobb bérhazzal.

Értekezhetni **Ugron Ákos** országos képviselővel, **Budapesten, Pauler-utca 12. szám.**

350. (26—30)

Rétay és Benedek

előbb **Krisztina és Társa**

egyházi felszerelések, miseruhák és zászlok gyára,
Budapest, IV., Lipót-utca 21. sz.

Ajánlja a t. cz. társulatok, testületek, egyletek s köröknek külön zászlok-készítési osztályokat, mely saját műhírmű intézettel és műhelyekkel van egybekapcsolva, melyekben arany vagy ezüsttel művésziesen himzett vagy festett: egyházi, iskolai, kath. legényegyleti, ifjúsági, ipartestületi, dalegyleti, tűzoltó, bányász, hadastyán, lövész, temetkezési stb. zászlok és lobogók az egyszerűtől kezdve a legdiszesebb kivitelben készülnek.

Rajzokat, mintákat és részletes költségelirányzatokat készséggel küldünk.

Egyházi ruhák és felszerelvényekről külön árjegyzékkel szolgálunk. **442. (1—4)**

ELVEMHEZ HIVEN,

Minden óra regulázva
3 évi jótállás.

jót olcsón eladni, sikerült különlegességeimet **svájci órákban** a világ minden országában bevezetni. Ennek következtében ajánlok: eredeti genfi goldin remontoir uri órákat, legfinomabb precízió-művel legújabb rendszer, elismert legjobb, felül nem mult minőség, elegánsan cizellált tok, kettős goldin köpenyvel **csak 4 frt 90 kr.**

Ugyanaz háromszoros goldin köpenyvel **csak 6 frt 50 kr.** Goldin hölgy remontoir órák legfinomabb minőség, csodálatosan cizellált tokban háromszoros goldin-köpenyvel **csak 7 frt.**

Valódi goldin-óraláncz biztonsági zárral és elegáns breloques-al, páncél, szemes, sport, dupla vagy tetszés szerinti fazon **csak 90 kr.** 1 a minőség 1 frt 20 kr.

Különös figyelemztetés a t. cz. vasuti-, állomás- és hajózási tisztviselők részére. Az ismert valódi Roskopf F. E. Remontoir-anker órák, valódi nikkeltokkal, elpusztíthatatlan művel, pontos járás **10 frt.**

Csak addig, míg a készlet tart. — Szétküldés csak utánvétellel.

Valódi svájci zsebórák kiviteli áruház

Leon Silberberg, Bécs, I., Fleischmarkt 36.

Képes árjegyzékek órák és ékszerekről ingyen.

334. (6—6)

MAGYAR LESZÁMITOLÓ- ÉS PÉNZVÁLTÓ-BANK ERDÉLYRÉSZI FIÓKOSZTÁLYA.

Alulírott bank — tekintettel az utazási idényre — elvállal **értékpapírokat és értéktárgyakat** megőrzésre és kezelésre a **Wertheim F. és Társa** gyárában készült

Tűz- és Betörésmentes

PÁNCZÉLSZEKRÉNYEKBE.

Hitel-leveleket és utalványokat a külföld nagyobb városaira legutányosabb feltételek mellett állít ki.

Külföldi pénznemek mindenkor a napi árfolyamon kaphatók.

Bővebb felvilágosítással szolgál a

Magyar leszámítoló- és pénzváltó-bank

erdélyrészi fiókosztálya,

Kolozsavart, Belközép-utca 8. szám.

453. (2—7)

KÉRŐ GYÓGYFÜRDŐ

Szamosujvártól csak 5 percznyi távolságban.

Vasuti állomás: Szamosujvár; — omnibus közlekedés Szamosujvár és Kérő között.

Kitűnő gyógyhatásu, rendkívüli hő ásványvizek.

A magasabb igényeket is kielégítő **carrarai márvány-kádakkal.**

Lakoszobák: **40** krtól **1** frtig; hét- vagy hónapszámra **árkedvezmény.**

A teremben a fürdővendégek használatára egy **Ehrbar hangverseny-zongora.**

Kérőben gyógy- és zenedij nem szedetik.

Fürdőorvos: **Dr. Zakariás József** tulajdonos, naponta délelőtt és délután a fürdőn található.

380. (4—7)

LEGFFLSOBB KITÜNTETÉSEK.

Páris 1867. Havre 1873. Bécs 1873. Páris 1878. Páris 1889. Chicagó 1893. Lyon 1894.

Dr. J. V. BONN PÁRISI SZÁJVIZE.

A legelső orvosi tekintélyektől a legmelegebben ajánlja, **felülmúlhatatlan**, mint Antiszeptikus **fogtisztító-szer.** Megtisztítja a szájüreget, mesterséges fogak és betétek anyagát **nem támadja meg**, a lehelletet **sztagnálná teszi** és nagyon kellemes illatot hagy hátra.

Dr. J. V. Bonn fogpasztáját vagy fogporát együtt használva, a fogak hófehérek lesznek, anélkül, hogy a szer ártalmukra volna.

A szájvíz üvegben:

á 65 kr., 1 frt, 1-75 kr., 3 frt. 1/4 lit.
5 frt, 1/2 lit. 9 frt.

Fogpaszta 1 frt 25 kr. Fogpor 75 kr.

Nagy raktár Ausztria és Magyarország részére. 443. (1—7)

A legkitűnőbb rovarirtó szer.

Zacherlin

A legkitűnőbb rovarirtó szer.

Kapható Kolozsavart: Adler Sámuel, Baresay Manó, Bojáky Sándor, Boskovics József, Consum Verein der Stats- und öffentlichen Bediensteten, Flóra Gyula, Gergely Ferencz, Ifj. Vikol Gergely, Haraszthy Jenő, Havas Ármán, Hirschfeld Sándor, Jeney Lajos, Kánya Sándor, Kovács P. és fia, Magyarosy Gyula, Moldován József, Marusan Bogdán, Papp Ernő, Papp Kristóf, Papp László, Ifj. Pere István, Rosenthal Samu, Segesváry és Társai, Somlyay László, Taub Náthán, Tihanyi Adolf, Weisz József, Wertheimer Vilmos és Wolf János uraknál. — **Kolozs-Monostoron:** Kutsék István és Goldfried Mihálynál. — **Bánffy-Hunyadon:** Beke J.-né, Lupka és Veress uraknál. — **Szamosujvárt:** Csillag Kristóf és Lengyel Ödön uraknál. — **Marosujvárt:** Simon Pál és Virág Tamás uraknál. — Továbbá minden kereskedésben és gyógyszerházban, a hol „Zacherlin”-plakát van kifüggesztve.

204. (7—12)